

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
25 päivänä kesäkuuta 1970 *

Asiassa 47/69,

Ranskan tasavallan hallitus, asiamiehenään täysivaltainen erikoissuurlähettiläs
Renaud Sivan, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään komission oikeudellinen neuvonantaja
Joseph Griesmar, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellinen
neuvonantaja Émile Reuter, 4 boulevard Royal,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii kumoamaan yhteisöjen tuomioistuinta tekstiilialaa koskevasta
Ranskan tukijärjestelmästä 18.7.1969 tehdyn komission päätöksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat R. Monaco
(esittelevä tuomari) ja P. Pescatore, tuomarit A. M. Donner, A. Trabucchi, W.
Strauß ja J. Mertens de Wilmars,

julkisasiamies: K. Roemer,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

1 Ranskan tasavallan hallitus on 26.9.1969 nostamassaan kanteessa vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan komission 18.7.1968 tekemän päätöksen, jossa ensisijaisesti vaaditaan tekstiiliteollisuudelle myönnetyn kansallisen tuen poistamista ja toissijaisesti hyväksytään kyseinen tuki sillä varauksella, että sen rahoittamiseen osoitettua veron kaltaista maksua muutetaan.

Ensimmäinen väite

2 Ranskan hallitus väittää aluksi, että kanteen kohteena olevalle päätökselle ei ole oikeudellista perustaa ja että siihen liittyy harkintavallan väärinkäyttöä, sillä perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohta, jonka mukaan komissio voi ainoastaan päättää yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen poistamisesta tai muuttamisesta, ei voi olla perustana päätökselle, joka koskee tällaisen tuen rahoittamiseen tarkoitetun maksun määräämisperusteen muuttamista.

3 Perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos komissio toteaa, ”että valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty tuki ei 92 artiklan mukaan sovellu yhteismarkkinoille taikka että tällaista tukea käytetään väärin, se tekee päätöksen siitä, että asianomaisen valtion on komission asettamassa määräajassa poistettava tuki tai muutettava sitä”.

4 Edellä mainitussa määräyksessä otetaan huomioon mahdollisuus, että jäsenvaltion myöntämä tuki ja tapa, jolla se rahoitetaan valtion varoista, liittyvät toisiinsa eikä määräyksessä näin ollen sallita, että komissio erottaa varsinaisen tuen sen rahoitustavasta ja jättää huomioimatta rahoitustavan, jos se yhdessä varsinaisen tuen kanssa saattaa koko järjestelmän ristiriitaan yhteismarkkinoiden kanssa.

5 Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.

6 Kuitenkin perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan ”yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää ... tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupan-

käynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla”.

7 Sen arvioimiseksi, ”vaikuttaako tuki jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”, ”vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa” ja ”muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla”, on otettava huomioon kaikki kyseiseen tukeen liittyvät oikeudelliset ja tosiasialliset seikat, erityisesti se, ovatko yrityksiltä tai tuotannonaloilta, joita asia koskee, kannettavat maksut ja kyseisestä tuesta saatu hyöty tasapainossa.

8 Tukea ei näin ollen voida tarkastella erillään sen rahoitustavan vaikutuksista.

9 Komissio oli siten toimivaltainen päättämään siitä, oliko Ranskan tasavallan poistettava riidanalainen tuki kokonaisuudessaan tai muutettava sitä.

Toinen väite

10 Ranskan tasavallan hallitus väittää, että esillä olevassa asiassa yksinomaisesti sovellettavissa olevien 12 ja 95 artiklan määräykset eivät voi johtaa riidanalaisen maksun hylkäämiseen, koska kyseinen maksu määrätään samoin edellytyksin kotimaisille ja maahantuoduille tuotteille eikä se ole vaikutukseltaan tulleja vastaava.

11 Tässä väitteessä todetaan, että silloin kun tuki rahoitetaan sisäisellä maksulla, voidaan ainoastaan tarkastella kyseisen rahoitustavan yhteensoveltuvuutta 95 artiklan kanssa, eikä 92 ja 93 artiklan vaatimuksia oteta huomioon.

12 Kummallakin edellä mainitulla määräysten ryhmällä on kuitenkin eri tavoite.

13 Vaikka kansallinen toimenpide täyttää 95 artiklan vaatimukset, tämä ei merkitse, että se olisi myös muiden, kuten 92 ja 93 artiklan, määräysten mukainen.

14 Kun tukea rahoitetaan jollekin yritykselle tai tuotannonalalle määrättyllä maksulla, komission on tarkasteltava, onko sen rahoitustapa perustamissopimuksen 95 artiklan mukainen, ja sen lisäksi myös, onko se 92 ja 93 artiklan vaatimusten mukainen tarkasteltuna yhdessä tuen kanssa, jota sillä rahoitetaan.

- 15 Ranskan hallitus väittää lisäksi, että koska komissio myöntää Ranskan tekstiiliteollisuuden tarvitsevan tukea, se ei voi kieltää tätä tukea olematta epäjohdonmukainen eikä se voi myöskään vaatia tuen rahoitustavan muuttamista, koska toisaalta tämä rahoitus ei muuta kaupankäyntiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla ja toisaalta sama tavoite voidaan saavuttaa, jos riidanalainen tuki rahoitettaisiin sitä varten osoitetun maksun sijasta arvonnalisäverosta saaduilla budjettivaroilla.
- 16 On mahdollista, että vaikka varsinainen tuki se poikkeaa yhteisön oikeudesta, se ei olennaisesti muuta valtioiden välistä kaupankäyntiä ja sen vuoksi sitä voidaan pitää hyväksyttävänä, mutta tuen rahoitustapa voi lisätä sen aiheuttamaa häiriötä ja saattaa koko järjestelmän ristiriitaan yhtenäismarkkinoiden ja yhteisen edun kanssa.
- 17 Komission on siten arvioissaan otettava huomioon kaikki riidanalaiselle toimenpiteelle ominaiset välittömät ja välilliset tekijät, eli ei pelkästään erikoisasemaan asetetulle kansalliselle toiminnalle myönnetty varsinainen tuki, vaan myös välillinen tuki, jota se myös voi olla, ja sen rahoitustapa sekä kiinteä yhteys, jonka vuoksi tuen määrä riippuu maksun tuotosta.
- 18 Jos tällainen järjestelmä, jossa tuki ja siihen osoitetun maksun tuotto liittyvät toisiinsa, yleistyisi, se saattaisi heikentää perustamissopimuksen 92 artiklaa ja rajoittaa komission mahdollisuuksia suorittaa jatkuvaa valvontaa.
- 19 Seurauksena on sellaisten pysyvien tukien järjestelmä, joiden määrää ei voida ennakoita eikä vaikeuksitta valvoa.
- 20 Koska kansallisen tuen määrä lisääntyy automaattisesti sitä mukaa kuin maksun tuotto ja erityisesti ulkomaisista kilpailevista tuotteista kannettujen maksujen tuotto lisääntyy, riidanalaisella rahoitustavalla on suojaava vaikutus, joka on laajempi kuin varsinaisella tuella.
- 21 Mitä enemmän yhteisössä sijaitsevat yritykset pystyvät myyntiponnisteluilla ja hintoja alentamalla lisäämään myyntiään yhdessä jäsenvaltiossa, sitä enemmän tiettyyn tarkoitukseen osoitetun maksun järjestelmä velvoittaa niitä rahoittamaan tukea, joka olennaiselta osin hyödyttää niiden omia kilpailijoita, jotka eivät samassa määrin ole osallistuneet tällaisiin ponnisteluihin.
- 22 Komissio voi näin ollen pitää lähtökohtana, että ulkomaisten yritysten mahdollisuus saada vapaasti tietoja Ranskassa suoritetusta tutkimustyöstä ei ole voinut mitätöidä sellaisen tuen yhteismarkkinoille aiheuttamaa haitallista

vaikutusta, johon kyseisen tuen rahoitukseen osoitettu maksu sisältyy.

- 23 Komissio on siis voinut perustellusti päätellä, että kyseinen tuki muuttaa rahoitustapansa vuoksi siihen osoitetun maksun suuruudesta riippumatta kaupankäyntiä 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- 24 Edellä esitetyistä tekijöistä seuraa, että arvioidessaan Ranskan tasavallan valtion varoista myöntämää tukea kokonaisuudessaan komissiolla oli perusteet katsoa, että tuki on ristiriidassa yhteisen edun kanssa, ja vaatia Ranskan hallitusta poistamaan se, vaikka komissio myönsikin varsinaisen tuen hyödyllisyyden ja sen yhteensoveltuvuuden yhteisen edun kanssa, jos sen rahoitustapaa voitaisiin muuttaa.
- 25 Näin ollen kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 26 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 27 Kantaja on hävinnyt asian.
- 28 Kantaja velvoitetaan näin ollen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla,

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten suulliset lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 2, 3, 7, 12, 85, 92, 93, 95 ja 173 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on hylännyt muut laajemmat tai vastakkaiset vaatimukset ja antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Lecourt

Monaco

Pescatore

Donner

Trabucchi

Strauß

Mertens de Wilmars

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 1970.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti